

κα τὸ τραί γραπωμένο μέσα σὲ κάτι γράπους σιαπάνου τῇ Σπαρτόραχη, ἔτοιμο νὰ ψοφήσῃ 3) Κρύπτομαι, προφυλάσσομαι Κρήτ. (Σητ.): Νὰ ξανοίξετε νὰ βρῆτε τόπο νὰ γραπώσετε, νὰ μὴ βραχῆτε. Ποῦ γράπωσεσες καὶ δὲν ἐβράχηκες; 4) Μέσ., ἔχομαι διὰ τῶν χειρῶν ἀπὸ κάπου, συγκρατοῦμαι διὰ τῶν χειρῶν ἐκ τινος μέρους ἐνιαχ.: Γραπώσου ἀπ' ἐκείνη τὴν κλάρα, ἂν μπορῇς Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Γραπώθηκε τὸ παιδί ἀπ' τὸν ὄμο μου Ἦπ. (Πρέβ.) Συνών. ἀ ρ π α κ ο λ λ ὼ 1β.

Β) Μεταφ. 1) Ἐπὶ αἰφνιδίας ἐμφανίσεως καταστάσεως τινος, ὡς πόνου, πυρετοῦ, βροχῆς Εὐβ. (Ὀρ.) Ἦπ. (Κόνιτσ.) Θεσσ. Ἰθάκ. Στερελλ. (Σπάρτ.)—Χ. Χρηστοβασ., Ἀγών., 118 Διηγ. ξενιτ., 78: Μ' ἐγράπωσε ἕνας πόνος φοβερός Ὀρ. Μὴ γραπῶν' ἢ ἄλ' ἄ μ' (ἔχω πόνον εἰς τὴν κοιλίαν) Θεσσ. Τονὲ γράπωσε πάλι τὸ θερμόριο (=πυρετός) Ἰθάκ. Μὴ γραπῶν' ἕνας πόνους μέσα μ' Σπάρτ. Μᾶς γράπωσ' ἢ χουζούρω (εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν μαστόρων, μᾶς ἐπίασε ἢ βροχή) Κόνιτσ. — Μὲ γράπωσεν ὁ θάνατος ... δὲν ἠμπορῶ νὰ πάρω πνοὴ κι ἀνάσα Χ. Χρηστοβασ., Ἀγών., ἐνθ' ἄν. Μαῦρο προαίσθημα τοῦ εἶχε γραπώσει τὴν καρδιά Χ. Χρηστοβασ., Διηγ. ξενιτ., ἐνθ' ἄν. 2) Ἐμπλέκομαι εἰς ἐριδας, διαπληκτίζομαι ἐνιαχ.: Γραπωθήκανε γιὰ καλὰ Ἀθῆν. (παλαιότ.) Εἶμι γραπουμένους (ἔχω διαπληκτισθῇ μὲ κάποιον) Ἦπ. (Κόνιτσ.) || Φρ. Γραπῶθ' κι μαγκούτι (εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν μαστόρων, ἤρχισεν ὁ πόλεμος) αὐτόθ. Συνών. κ α β γ α δ ἰ ζ ω, κ ο λ λ ὼ, τ σ α κ ὠ ν ο μ α ι.

γράσα ἢ, Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐς. γ ρ ἄ σ ο =δυσωδία κυρίως τράγου. Ἡ μεταβολὴ τοῦ γένους κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ συνών. β ρ ὠ μ α ἢ, τὸ ὅπ. βλ.

Ἡ ἀκαθαρσία καὶ δυσοσμία τῶν γεννητικῶν μορίων. 11β. β α ρ β α τ ἰ λ α, τ ρ α γ ἰ λ α.

γρασαδόρος ὁ, πολλὰχ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ἄ σ ο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - δ ὁ ρ ο ς.

Ἐργαλεῖον πρὸς λίπανσιν μηχανημάτων πολλὰχ.: Φέρει τὸ γρασαδόρο νὰ γρασάρω τὴ μηχανὴ Ἀθῆν.

γρασάρι τό, ἀμάρτ. γρασάρ' Μακεδ. (Παγγ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ἄ σ ο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ἄ ρ ι. Γ ρ ἄ σ ο, τὸ ὅπ. βλ.

γρασάρισμα τό, κοιν.

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ α σ ἄ ρ ω.

1) Ἡ λίπανσις τῶν μηχανῶν κοιν.: Ἡ μηχανὴ θέλει γρασάρισμα κοιν. 2) Μεταφ., ἡ δωροδοκία Ἀθῆν.: Φρ. Θέλει γρασάρισμα ἡ δουλειά, ἀλλίως δὲ γίνεται τίποτε. Συνών. φρ. Θ έ λ ε ι λ ἄ δ ὠ μ α.

γρασάρω κοιν.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *ingrassare*=λιπαίνω.

Λιπαίνω μηχανήματα πρὸς φύλαξιν ἀπὸ σκωρίασιν ἢ τριβὴν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν κοιν. Συνών. λ α δ ὠ ν ω.

γρασιδάκι τό, Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γορτυν. Δημητσ. Κυνουρ.) γρασιδάκι Πελοπν. (Δίβρ. Κοντοβάζαιν.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐς. γ ρ α σ ἰ δ ι.

1) Τὸ μικρὸν κατὰ τὸ μέγεθος γρασίδι, ἦτοι τὸ πρὸ τῆς πλήρους ἀναπτύξεως σύνολον ἀγρωστωδῶν φυτῶν, ἰδίως βρόμης καὶ κριθῆς, ὡς καὶ τῶν ψυχανθῶν βίκου, λαθύρου καὶ τριφυλλίου τὸ χρησιμοποιούμενον ὡς τροφή τῶν ζῴων ἐνθ' ἄν.: Τί νὰ φάῃ ἀπ' αὐτὸ τὸ γρασιδάκι ἢ κατσίκαι; Αὐτὸ δὲν πιάνεται Πελοπν. (Κυνουρ.) Εἶπα νὰ κόψω λίγο γρασιδάκι γιὰ τὰ ζᾶ αὐτόθ. 2) Κατὰ συνεκδ., ὁ μικρὸς ἀγρὸς εἰς τὸν ὅποιον σπεύρεται γρασίδι Πελοπν. (Βερεστ.): Ἐκεῖν' τὸ γρασιδάκι τὸ εἶχα σπείρει ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ κι ἀκόμη νὰ φυτρῶσῃ (τοῦ Σταυροῦ=ἡ 14η Σεπτεμβρίου).

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γρασιδάκια καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Τριφυλ.)

γρασίδι τό, κοιν. καὶ Τσακων. γραθίδι Πελοπν. (Δάρα Ἀρχαδ. Δίβρ. Πιάν.) γρασίδ' Ἦπ. (Ἀγναντ. Ἀρτ. Βίτσ. Ζαγόρ. Κουκούλ. Πλάκ. Πράμαντ. κ.ά.) Θεσσ. (Ἀετόλοφ. Ἀνατολ. Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Ἀσσηρ. Βελβ. Γαλατ. Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Δρυμ. Κατάκαλ. Καταφύγ. Μικρὸ Σοῦλ. Μοσχοπόταμ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Γαλαζ. Καρυὰ Καλοσκοπ. Κολάκ. Μύτικ. Νεοχώρ. Παλαιοχ. Παρνασσ. Φθιώτ. Φωκ.) γρασίδι Εὐβ. Πελοπν. (Κορινθ.) γρασίδι Πελοπν. (Ἀρεόπ. Κίτ. Μάν.) δρασίδι Χίος (Δαφν.) ἀγρασίδι Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) ἀγρασίδι Εὐβ. (Κουρ. Κύμ. Ὀρ.)

Ἵποκορ. τοῦ Ἑλληνιστ. γ ρ ἄ σ σ ι ς καὶ γ ρ ἄ σ τ ι ς. Διὰ τὸν τύπ. κ ρ α σ ἰ δ ι πβ. τὸ ἀρχ. οὐς. κ ρ ἄ σ τ ι ς, τὸ ὅπ. παρὰ τὸ γ ρ ἄ σ τ ι ς.

1) Τὸ πρὸ τῆς πλήρους ἀναπτύξεως σύνολον ἀγρωστωδῶν φυτῶν, ἰδίως βρόμης καὶ κριθῆς, ὡς καὶ τῶν ψυχανθῶν βίκου, λαθύρου καὶ τριφυλλίου τὸ χρησιμοποιούμενον ὡς τροφή τῶν ζῴων κοιν. καὶ Τσακων.: Σπέρνω - θερίζω - βγάζω - μαζεύω - κόβω γρασίδι κοιν. Ἐσπείρω κριθάρι γιὰ γρασίδι Πελοπν. (Ἀνδρουσ.) Ἐσπείρω γρασίδι γιὰ τὰ βόδια Πελοπν. (Λεῦκτρ.) Τίς γίδες τίς πῆγα 'ς τὸ γρασίδι Πελοπν. (Καρδαμ.) Τὰ γαλάρια θὰ τ' ἀμολύκω 'ς τὸ γρασίδι (γαλάρια=ἐγγαλα αἰγοπρόβατα) Πελοπν. (Τριφυλ.) Τὸ δασὺ σπορεῖ τὸ εἶνουμε γιὰ γρασιδία γιὰ τὰ ζωντόβολα (σπορεῖ=σπορά, ζωντόβολα=ζῶα) Πελοπν. (Παλαιοχ.) Ἐβριξί οὐ κιρὸς κι πάει καλὰ τοῦ γρασίδ', στοίχειονσι Ἦπ. (Πράμαντ.) Γιὰ γρασίδ' σπέρνονμι βρόμ' μὴ κριθάρ' Θεσσ. (Ἀετόλοφ.) Νὰ βάλης τὴ γίδα 'ς τὸ γρασίδι νὰ κάμῃ γάλα Πελοπν. (Κίτ.) Ἐσπείρω γρασίδι γιὰ τ' ἀρνιά μου Πελοπν. (Γέρμ.) Ἐδεκα τὴν προβάτα 'κειδὰ πίσον 'ς τὸ ἀγρασίδι (ἔδεκα=ἔδεσα) Εὐβ. (Κουρ.) Ἐδεσα τὴ φοράδα 'ς τὸ γρασίδι καὶ γαρδάμωσε (=ἐγένεν εὐρωσθη) Πελοπν. (Δίβρ.) Θὰ σὶ πᾶν 'ς τοῦ δραγάτ', ποὺ ἄφ' σις τὰ ζουδανὰ σ' μέσ' 'ς τοῦ γρασίδ' τοῦ θ' κό μ' (δραγάτης=ἀγροφύλαξ) Μακεδ. (Μοσχοπόταμ.) Θὰ σὶ καταγγείλουν, γιατί ἀπόλ' σις τὰ πρόβατα 'ς τοῦ γρασίδ' Πελοπν. (Παλαιοχ.) Ἐζάκαι τ' σὶ μ' ἐταγιάι τὰ νιούτα τὸ γρασίδι (ἐπῆγαν καὶ μοῦ τάγισαν τὴ νύχτα τὸ γρασίδι, ἀφῆκαν τὰ ζῶα τους καὶ ἔφαγαν τὸ γρασίδι) Τσακων. || Παροιμ. Ζῆσι, μαῦρι μ', κ' ἔσπ'ρα γρασίδ' (ἐπὶ τῶν ματαίως παρηγορούντων τοὺς ἐνδεεῖς) Μακεδ. (Καταφύγ.) Συνών. παροιμ. Ζῆσε, μαῦρε μου, νὰ φᾶς τριφύλλι.

Τὶ σὲ μέλλει, βρε κασιδίη, | γιὰ τὸ ξένο ἀγρασίδι (ἐπὶ τῶν ἐπεμβαινόντων εἰς ξένας ὑποθέσεις) Εὐβ. (Κουρ.)

Ὅλη μέρα 'ς τὰ γρασιδία | καὶ τὸ βράδυ 'ς τὰ στολίδια; (ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυόντων πολυτέλειαν, ἢ ὅποια δὲν ἀρμόζει εἰς τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας των) Μέγαρ. || Ποίημ.

